

Οι "Αιχμάλωτοι" συμπληρώνουν την πρώτη μυθιστορηματική τριλογία του Ι. Μ. Παναγιωτόπουλου ("Αστροφεγγιά", "Χαμοζωή", "Αιχμάλωτοι"), και αποτελούν έργο με ιστορικό υπόβαθρο, όπως και τα δύο πρώτα της τριλογίας αυτής. Ο ίδιος ο συγγραφέας το έχει χαρακτηρίσει μυθιστόρημα της περίτρομης, όχι πια μετέωρης ειρήνης, του πολέμου και της σκλαβιάς. Πρόκειται για έργο βιοματικό, που μας οδηγεί εξελικτικά στην ωρίμανση του αυτοβιογραφούμενου αφηγητή και στη συγγραφική ωριμότητα του Ι. Μ. Παναγιωτόπουλου.

Οι "Αιχμάλωτοι", μελέτη θανάτου και διδαχή αξιοπρεπούς στάσης ζωής, αρχίζουν από το γενέθλιο χώρο, την ιδιαίτερη πατρίδα του κεντρικού ήρωα-συγγραφέα, με το θάνατο της μάνας, και λήγουν με την εκτέλεση από τους κατακτητές του αδελφού του. Ο μικρόκοσμος της οικογένειας περιβάλλεται από ομόκεντρους κύκλους που διευρυνόμενοι καλύπτουν διαδοχικά το χωριό, την ευρύτερη περιφέρεια και την Ελλάδα, εξασφαλίζοντας στο μυθιστόρημα μια εμβέλεια που υπερβαίνει σταδιακά το έλασσον και τη μεμονωμένη περίπτωση και επιδιώκει, με επιτυχία, το μείζον, τη γενίκευση και τη σύνθεση, υπό τις οποίες μπορεί να ανακαλύψει τη θέση του και να αντιμετωπίσει μετωπικά τόσο τα προσωπικά, όσο και τα κοινά προβλήματα, κάθε αναγνώστης, ως σκεπτόμενος και προβληματιζόμενος άνθρωπος.

Το άτομο, ως εκ του βιογραφικού χαρακτήρα της τριλογίας, αλλά και σύνολου του έργου του Παναγιωτόπουλου, διαδραματίζει πρωταγωνιστικό ρόλο και στους "Αιχμάλωτους" και αναδεικνύεται η αξία του στη διαμόρφωση των εκάστοτε κοινωνικών και ιστορικών συνθηκών. Μάλιστα, καταφαίνεται το τίμημα που καλείται με βεβαιότητα να πληρώσει, εφόσον η αναστροφή του στον κοινωνικό χώρο δεν σημαίνει την άκοπη ή ανέμελη ένταξη και τη μόνιμη εξασφάλισή του, αλλά την εμπλοκή του σε συνεχείς, ποικίλους και πολυεπίπεδους αγώνες, που το περιορίζουν, το συμπιέζουν και, τελικά, το αιχμαλωτίζουν.

<http://www.ebooks.gr/book/14176>